

תלמוד עשר ספירות חלק א' י' ניסן תשע"ט

שיעור 8- עמוד ז' מאות ק' למטה.

מה למדנו עד כה?

- שהאין סוף שלם בכל השלמויות
- יש את המציאות של שלמות בכל אחד מאיתנו והיא נמצאת הן בעולם והן בכל הבריאה
- מאינסוף יצאה הבריאה. התנועה הראשונה נעשתה על ידי הנברא, כדי לגלות את שמותיו וכינויו כדי שיהיה גם לנו מגולה, מטעם התחתון שיוכל להרגיש את זה
- למדנו שצמצום עצמו בנקודה האמצעית באמצע ממש ושאלנו איך יכול להיות נקודה אמצעית אם אין שם מקום
- מהי ההשתוקקות הגדולה - שמו. שהוא בגימטריה רצון
- הוא ושמו אחד - למדנו ששמו הוא מורכב מיקוק ד' בחינות. למדנו ד' בחינות דאור ישר
- בה' האחרונה, בהשתוקקות, נעשה הצמצום
- הצמצום לא נעשה מפאת חיסרון

2 כללים חשובים:

- כל חיסרון שבא מיתרון הוא יתרון. כל חיסרון שבא מגרעון הוא גרעון- מהי הפנימיות של הדבר ולפיה אני קובע אם הדבר הוא יתרון או לא.
- כל חיסרון הבא מהשפעה הוא יתרון, כשהוא בא מרצון לקבל לעצמו הוא חיסרון. כלומר בחינת בעל מנת לקבל זה בחי' גירעון.

רצו יתר דבקות- דבקות של השוואת צורה. - זהו המצפן דרכו אני מנווט את חיי. כל הבריאה כולה בנויה על המצפן הזה. על ההכוונה הזו שאנחנו הולכים ליתר דבקות. עוד למדנו שהצמצום היה בחמישה שלבים. איזה חמישה שלבים?

1. דבקות של השלמה
2. בחירה ביתר דבקות
3. בוש
4. צמצום הרצון – הסתלקות האור
5. כלים דעגולים

היום אנחנו רוצים ללמוד מהם הכלים דעגולים- זהו הטבע, למדנו שהוא שלם.

בעץ חיים למעלה כתוב- **היה עגול מכל סביבותיו**

באות ק' מפרש- " פירוש, כי בהכרח נעשתה פה איזו תמונה (שיש אפשרות לתחתון לראות את זה) מחמת הצמצום, ואף על פי שהצמצום היה בהשוואה (כמבואר היטב בדבור הסמוך לעיל), ולא משום שינוי צורה, אמנם אחר הצמצום והסתלקות האור מאותה הנקודה האמצעית, הרי נגלה, שאין האור העליון ראוי להתדבק בה משום הצורה של גדלות הקבלה הנמצאת בה, וכיון שזה נגלה, (כמו סוף של תמונה עגולה אבל לא ערך של סוף כפי שהסביר באות הקודמת, דהיינו שהצמצום לא היה מחמת גרעון) הנה נפלה ממדרגה שהיתה לה בא"ס. וא"כ היא כבר חשובה לבחינת "סוף", שפירושו עביות כזו שאין למטה הימנה"

כלומר- הכלים דעגולים הם שלמים בגלל מקורם אבל הם לא שלמים לקבלת האור. מצד החומר שלהם הם שלמים אבל מצד היכולת לקבל אור הם לא שלמים. איך נקבל את האור? אם אין לי כלים

מהו סוף- מטעם התלבשות אורות בכלים היא עושה סוף. עוביות שאין למטה ממנה.

עמוד ח'- על כן רק הנקודה האמצעית הזאת נעשתה חלל פנוי ואינה ראויה לקבלת האור

שמו- כתר חכמה בינה ז"א ומלכות. רק המלכות נבחנת לשינוי צורה. את קוצו של י' לא מחשיב

ד' לא נעשית לבחינת סוף. למה? מכיוון שהצמצום לא היה מטעם גירעון.

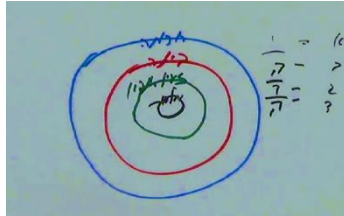
זה אותו כלי שהיה קודם שקיבל את כל האור. מטעם מה עושה סוף? מטעם התלבשות האור בכלי.

הטבע אינו סופי. יד אינה דבר סופי. ההתלבשות יכולה להיות סופית. במה זה תלוי? בצורה.

הצמצום שגילה את הכלים, היה משום בחירה ביתר דבקות שהוא יתרון ולא גירעון. אולם מטעם התלבשות אורות בכלים, יש סוף. למה? כי זה תלוי בנברא. אני רוצה לקבל רק אם תהיה אהבה. אם לא תהיה אני לא רוצה לקבל.

כמו הסוף שיש בתמונה עגולה. איפה הסוף? במרכז. כמו סוף.

באופן שתצייר לך את ד' הבחינות כמו ד' עיגולים זה בתוך זה. - יש בפנים את עיגול המלכות ולאחריו את עיגול הז"א ולאחריו עיגול החכמה.

כנגד יקוק-

כנגד בחינות א'ב'ג'ד'

אז אומר אין בהם בחינת מעלה מטה ימין ושמאל

כי בחינה א' שהיא בחציה הא' למעלה מקפת למעלה בכולם אבל בחצי התחתון שלה נמצאת למטה מכולן. וכן הלאה שאר הספירות.

כל הטבעים טובים.

למדנו- שלמרות שיש סיום בעיגולים הוא רק מטעם התלבשות אורות בכלים ולכן אנחנו עדיין רואים אותו כשלם.

שאלה- אם הרצון לקבל, חומר הגלם, שלם ואין צורך לשנותו אלא רק את הצורה, איך אדע מה הוא החומר ומה הצורה? לפעמים אומרים על אדם שיהיה שוחט וכו' (ולא שופך דמים ח"ו) אבל אדם יכול לומר אני רוצה הרבה כבוד, זה הטבע שלי והוא טוב, איך ידע אם זה חומר או צורה?

תשובה- אם הוא מתאר את זה כרצון זה חומר- ממי רוצה לקבל כבוד. מה יגיע מבחוץ כדי שיעורר את הרצון וימלא אותו זה מראה לי את הצורה. איך שאקבל זה הצורה.

מהי העוביות שהופכת לבחינת סוף? עוביות היא רצון לקבל זכות רצון להשפיע. עוביות שאין למעלה ממנה, עוביות של בח' ד'.

אות ה' למעלה- לפי שאור א"ס היה בהשוואה- אור א"ס למה היה בהשוואה? כי נותן הכל בצורה מלאה.

אז גם הצמצום היה בהשוואה. מי הראש בשולחן עגול? אף אחד. חברים רוקדים במעגל כי הם כתף אל כתף.

כיון שאור א"ס היה בהשוואה גמורה, רוצה לומר שהכלים דעגולים הם תוצר של העליון ולא של הנברא. לכן משלם יוצאת תמונה שלמה. הצמצום לא היה בבחינת גרעון.

משאר צדדים- אין תמונה כל כך שווה כמו תמונת העיגול.

שאלה- אם כל הבחינות בהשוואה אחת, איך נבדלות הבחינות אלה מאלה? איפה כן רואים את ההבדל?

תשובה- ההבדל הוא בעוביות שלהן. אבל זה לא עושה אותן יותר למעלה, ימין וכו'. הן שונות בעוביות ונראה בהמשך מה זה אומר לגביהן.

בזה סיימנו את הפרק הראשון בחלק הראשון- אפשר לשמוח כי עשינו דבר שלם. בזה אפשר לשמוח.

סיכום ממה שלמדנו היום- עשינו חזרה על השיעורים הקודמים.

א. הא"ס שלם בכל השלמויות

ב. התנועה הראשונה נעשתה על ידי הנברא, כדי לגלות את שמותיו וכינויו הוא צמצם עצמו בנקודה האמצעית באמצע ממש. שהתחתון גם יהיה שותף. מלכות דאינסוף, הנקודה האמצעית באמצע ממש, עשתה בחירה ביתר דבקות

ג. הצמצום היה בגלל יתרון- כל תמונת המציאות חיובית

ד. בשיעור הקודם למדנו- כל חיסרון שבא מיתרון הוא יתרון. כל חיסרון שבא מגרעון הוא גרעון. היות והצמצום היה מיתרון נותן לנו דבר שלם. כל הטבע דבר שלם. גם האדם הוא טבע וגם הוא שלם אמנם התמונה שהתגלתה לנו היא תמונה עגולה.

ה. אז יש סוף או אינסוף? מטעם התלבשות האור בחזרה בכלים דעגולים...

ו. קיבל את כל האור באינסוף- העיגול לא מפריע לי. מה מפריע לי? הצורה. ההפרעה לא ממנו. ההפרעה ממני כי עוד לא יצרתי את הצורה החדשה של יתר דבקות

ז. הכלים דעגולים דבר שלם- אין מעלה מטה וכו' יש בהם עבה וזך – קצת קושי בכך כי אנחנו יודעים שמעלה הוא זכות ומטה הוא עביות. אז איך אין פה מעלה מטה. נלמד בקו שרק שם עביות היא מטה וזכות היא מעלה. פה עדיין לא. הכלים דעגולים, הטבע, הם דבר שלם. הם לא מקבלים אור. למה? כי עוד לא יישמו את הטבע בצורה מלאה. ברגע שיישמו יוכלו לקבל אור.

אם כך כל מה שלמדנו

1. היה אינסוף שלם

2. תנועה של צמצום בשל הבחירה ביתר דבקות - יתרון עצום

3. הכלים שהתגלו כלים דעגולים שגם הם שלמים

רק שלושה דברים. בשיעור הבא נלמד מה יקרה כשרוצים למשוך את האור לכלים דעגולים.